

Algorytmy Równoległe – Równoległy algorytm przydziału maszyn wirtualnych oparty o branch and bound

Kamil Figiela

14 stycznia 2013

1 Opis problemu

Problemem do rozwiązania jest przydział maszyn wirtualnych do zadań w chmurze obliczeniowej. Dana jest lista T zadań o znanym czasie wykonania $t_1..t_n$ oraz ograniczenie czasowe D (deadline). Należy znaleźć taki przydział zadań do wirtualnych maszyn, aby koszt wykonania obliczenia był jak najmniejszy, oraz aby wszystkie zadania zakończyły się przed upływem terminu D . Zarówno koszt (złożoność) zadania jak i deadline są dodaniami liczbami rzeczywistymi. Jedna maszyna może w jednej chwili wykonywać tylko jedno zadanie, a koszt wirtualnej maszyny pobierany jest za każdą rozpoczętą godzinę jej działania, niezależnie od tego, czy jakieś zadanie jest na niej wykonywane. Wszystkie maszyny posiadają jednakową wydajność i koszt.

2 Algorytm sekwencyjny

Algorytm opieramy o metodę branch and bound. Na każdym poziomie drzewa decyzyjnego przypisywane jest jedno zadanie – liczba poziomów jest równa liczbie zadań. Od każdego węzła drzewa (nie będący liściem) posiada dzieci reprezentujące przypisanie kolejnego zadania do pewnej maszyny wirtualnej. Każdy węzeł posiada liczbę dzieci o jeden większą niż liczba używanych przez już przypisane zadania maszyn – dodatkowa maszyna reprezentuje stworzenie nowej maszyny.

Rozwiązanie w danym węźle jest reprezentowane przez listę indeksów maszyn na których mają być wykonane poszczególne zadania.

2.1 Heurystyki

Za rozwiązanie początkowe przyjmujemy przypisanie zadań takie, że każde zadanie jest wykonywane na osobnej maszynie. Koszt takiego wykonania będzie maksymalny (upper-bound) i wynosił $(\sum_{t \in T} \lceil t \rceil)$.

Jeżeli podczas ewaluacji danego węzła okaże się, że conajmniej jedna z maszyn przekracza deadline ewaluacja poddrzewa jest przerywana. Dodatkowo przechowujemy globalnie wartość najlepszego znalezionej rozwiązania i ucinamy poddrzewa, które przekroczą najniższy znany koszt.

Kolejną heurystyką jest obliczenie najlepszego teoretycznego kosztu ($\left\lceil \sum_{t \in T} t \right\rceil$). Jeżeli znajdziemy rozwiązanie o takim koszcie rezygnujemy z dalszego poszukiwania rozwiązania – lepszego już nie znajdziemy.

W celu przyspieszenia operacji ucinania poddrzew zadania sortowane są malejąco po ich koszcie – będą one przypisywane bliżej korzenia drzewa, przez co szybciej będą mogły być ucięte.

3 Algorytmu równoległego

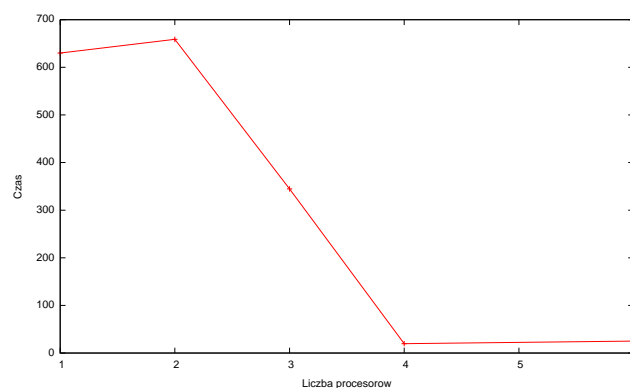
Algorytm podzielono na dwie części – sekwencyjną i równoległą. Sekwencyjnie ewaluowane jest drzewo do 6 poziomu. Zadania ewaluacji kolejnych poziomów są dodawane do kolejki. Poziom 6 został wybrany arbitralnie po testach na niewielkiej próbce danych jako dający najlepsze wyniki – jego wybór steruje granularnością zadań i należy tutaj znaleźć tzw. złoty środek.

Następnie następuje część równoległa. Węzły obliczeniowe pobierają zadania z kolejki i rozpoczynają obliczenia. Po znalezieniu rozwiązania lepszego najlepsze obecnie znane węzły rozgłaszają do wszystkich informację o znalezieniu lepszego rozwiązania co poprawia skuteczność operacji ucinania poddrzew.

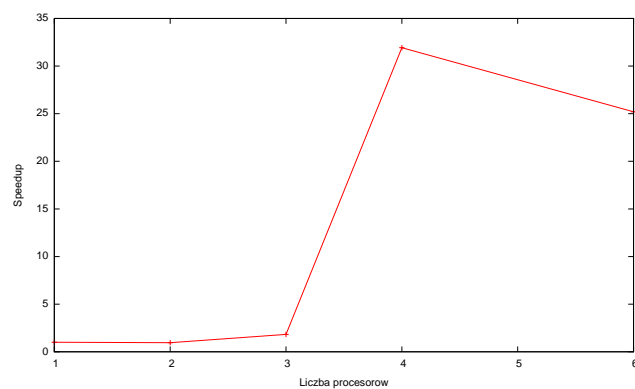
Jeśli zostanie znalezione najlepsze możliwe rozwiązanie wszystkie obliczenia są przerywane i program kończy pracę.

4 Wyniki testów

Testy zostały przeprowadzone na klastrze Zeus dla listy zawierającej 42 zadania. Ten problem jest dobrym przykładem zagadnienia dla którego zrównoleglenie może znacznie przyspieszyć obliczenia. W tym przypadku wynika to z tego, że dzięki zrównolegleniu poddrzewo zawierające bardzo dobre rozwiązanie jest przeszukiwane równoległe z poddrzewami, które w wersji sekwencyjnej przetwarzane byłyby przed nim.

Rysunek 1: Czasy obliczeń

Rysunek 2: Speedup

5 Dalsze prace

- Przeprowadzenie dokładniejszych testów (np. z realnymi danymi)
- Optymalizacja doboru poziomu drzewa na którym następuje zrównoleglenie
-